

UFO NYTT

NR 2 2011

Abb. 108. Das Wesen
Nach einer mittelalterlichen Darstellung

**Västerbergslagens
UFO - förening**

<http://come.to/vbufo>

0240 / 79146

INNEHÅLL detta nummer:

Sid 2 Förord av ordförande.

“ **3-6 En sommar med många observationer...**

“ **7-8 Nyhetsreportage**

“ **9 I full fart**

“ **10-11 Andra observationer Okehampton**

“ **12-14 Hopsamlade rappoerer 1968.**

“ **15-18 Vilka är humanoiderna?**

“ **19 Klipp...**

“ **20 Enorma vita hundliknande...**

“ **21 Stora spår funna...**

“ **22 Ovanliga ansikten..**

“ **23 Djurstympning**

“ **24 Inga tecken på strid..**

“ **25 Jakten på implantat**

“ **26 Någonting Extraordinärt**

Västerbergslagens UFF-förening

FÖRORD

Nu har vi hållit på med UFO i många år, och man kan inte säga att vi kommit gåtan på spåret. Vi kan trösta oss med att inte heller våra föregångare lyckades lösa gåtan. Inget konkret nytt har framkommit. De flesta UFO-fall har faktiskt blivit lösta som kända, men misstolkade fenomen!

Förmodligen har olika instanser från början hållit oss från sanningen angående dessa UFO-fenomen. Vi ser ju hur hemlighetsmakeriet ser ut i alla möjliga sammanhang.

Man förstår att ärlighet och sanningar icke prioriteras.

UFO-frågan är ett brännbart ämne och har så varit i alla tider...

Vi hoppas naturligtvis på en UFO-historia som ingen kan knäcka, ett erkännande att fenomenet existerar, från myndigheter och världssamfund. Just nu känns det som om vi arbetar i motvind, och så har det varit under lång tid. Tyvärr har många skojare tagit UFO-gåtan till sin inkomstkälla och detta ligger oss i fatet, -för vem kan veta vem som är seriös?

Är ett UFO-vittne oseriös om han berättar om sin upplevelse en gång? Går ej ut i massmedia, vägrar kontakt med psykolog för att han anser inte att det hjälper honom. I övrigt är han ett reko och trovärdigt vittne till vilken händelse som helst. Vi vet att olika mediciner kan påverka vår förmåga att se saker. Men man kan faktiskt inte förklara alla observationer med detta. Vi har ju dessutom alltid fått lära oss att lita på våra ögon... Märkligt att det alltid är s.k. experter som har förklaringar på fenomenet!

Gå nu ut och upplev vår härliga svenska sommar. Lev här och nu!!!

Vi hörs till hösten!

Gudrun Andersson

En sommar med många observationer i staten.

Av John Ventre

State Director, MUFON, Pennsylvania.

“UFO:s, att se är att tro”- det var titeln på ABC Primetime special tidigare i år. Någon som lett en utredning om en UFO-observation vet, att när ett vittne har sett ett UFO, så tror de fullt och fast att de sett något som inte kan förklaras.

Att döma av MUFONs rapportregister har invånarna i staten Pennsylvania observerat en hel mängd UFOs den gångna sommaren MUFON-utredare i Pennsylvania har förrättat 136 utresningar från juni t.o.m. september -08. Det motsvarar 102 fler fall än förra året räknat under samma period. Vi har fått en svärm av UFO-observationer i samma stad med några få dagars mellanrum. Normalt får vi en rapport i taget. Vi har haft 25 rapporter i Pittsburgs omgivningar, 5 i Altoona, 4 i Shamokin, 5 i York, 8 i Harrisburg och över 50 i trakterna kring Philly-Bucks County. Vi har fått rapporter om starkt lysande objekt som kommit från Lake Eire i Ohio och över Wheeling, West Virginia, in i Pittsburgs omgivningar. Över 90% av rapporterna har kommit från den södra delen av staten.

I septembernumret av MUFON presenterade vi fallen från de fem grevskapen i Philadelphiatrakten i östra Pennsylvania. Denna månad skall vi gå igenom fallen i västra Pennsylvania.

Summering av rapporterna.

Den 19 juni 2008, kl 3.30 Export, Pennsylvania.

Alisons 12 åriga dotter pratar med en vän i telefonen, när hon från sitt rumsfönster får se en farkost med rött pulserande sken. Den hade en rad med vita ljus runt kanten som flyttade sig från ena sidan till den andra och tillbaka igen. Den svävade tyst ovanför trädtopparna och for sen snabbt iväg österut. Flickans vän såg också farkosten från sitt rum några mil därifrån. Alison hade också två gånger sett ett ljust neongrönt objekt som lyst upp himlen när det störtat mot marken. Alison lyssnade på polisradion utan framgång.

Den 23 juni 2008, kl 22, Altoona, Pennsylvania

Candi, 41, fotograferar konstigt formade moln som bildats efter en farkost på himlen. Hon ser och fotograferar strömvirvlar och svarta helikoptrar. Fältforskare Bob Gardner besöker Candi två gånger och ser en farkost som rör sig snabbt på himlen och flera helikoptrar. Tillhörande foto presenterades i en artikel i en lokaltidning och ett nyhetsprogram i TV uppmuntrade flera vittnen att ta mod till sig och komma fram med sina iakttagelser.

Den 18 juli 2008, kl 21:52, Pittsburgh, Pennsylvania

Jim och hans hustru bor nära Pittsburghs Internationella flygplats. De ser båda ett massivt, ljust, vit-gulfärgat objekt som rör sig österut. Det liknar inte ett jetplan. Objektet flög 2 – 3 gånger fortare än ett jetplan, var alldeles tyst och hade inga blinkande ljus.

Det hade ungefär dubbel storlek och ljusstyrka som en stjärna. Både Jim och hans fru är mycket vana att identifiera både flygplan och satelliter. Jim, 47, är ingenjör och hans fru, också 47, är direktör.

Den 18 juli 2008, kl 22, Pittsburgh, Pennsylvania

James och hans fru observerar ett ljust stjärnliknande objekt som far österut på himlen. Objektet stannar och startar sen igen. "Det rörde sig med stor hastighet," sade James. Han tog tre foton av objektet med en 108 mm lins. Fotona visade ett objekt som verkade solitt. James, 63, är pensionerad från en 26-årig militär karriär. Han är en tränad iakttagare.

Den 18 och 23 juli 2008, kl 22, Moundsville, West Virginia

Cristopher och hans fru ringde mig på två på varandra följande helger för att berätta att de sett ett lågt flygande ljust objekt som rörde sig i öster från Ohio över West Virginia och mot Pennsylvania. Objektet flög mycket snabbare än ett jetplan och ljusstyrkan ökade när det passerade över deras huvuden. Cristophers granne Mary såg också den andra överflygningen. Objektet verkade sakta ner och vände 35 grader till höger. Objektet verkade ha krångel med lamporna, de knäpptes på och av och slogs sen av. Objektet fortsatte österut över Wheeling och West Virginia mot Pennsylvania. Christopher är student vid Ufologist William Lynne.

Den 25 Juli 2008, kl 22, York Pennsylvania.

David, 48, är en miljötänkande geolog och amatörastronom som såg fyra ljus i "V" formation. Ljusen växlade och slogs av och på. När objektet vände, var det tefatsformat med bulor eller markeringar och ljus på sidorna. Ett mindre mycket snabbt objekt kom fram ur den större farkosten. Davids fru och son såg också objektet och David tog ett antal bilder med sin SONY Cyber Shot 10X. De såg dessa objekt till kl 1:00. David försökte avslöja observationen, men han kunde inte. Som astronom är David hemmastadd med satelliter och den internationella rymdsituationen. Hans historia offentliggjordes i Evening Sun den 27 augusti 2008.

Oktober 2008, Uniontown, Pennsylvania

Den färskaste rapporten (början av oktober) kom från en 65-årig rullstolsburen kvinna i Uniontown. Normalt skulle jag ha avfärdat denna rapport som en bluff, men hon ändrade inte sin historia och var helt övertygad om att hon sett något utomjordiskt. Barbara och hennes man for till Century 3 Mall i slutet på juni. Medan hennes man satt på stranden åkte hon till herravdelningen på JC Penney. När hon kom till klädavdelningen, såg hon en kvinna som samlade sina två barn på ett brådiskande sätt. Sonen sade, "jag vill titta," och modern grep tag i hans arm och sade "vi måste gå nu!"

När Barbara rundade hörnet, såg hon en liten man med en skotskrutig skjorta och blåa byxor vilken stod nära klädställningen. Han hade grått skinn, inget hår, bulor över hela huvudet, djupa rynkor och mörka mandelformade ögon. Barbara tittade bort och

tillbaks igen. Nu tittade mannen på henne. Han gav henne ett lugnande leende och Barbara var inte rädd. Hon åkte därifrån för det är ju inte artigt att stirra. När hon tittade bakåt, var han borta. Hon åkte till kassan för att be säkerhetsvakterna att kolla kamerorna, men det var ingen där, så hon åkte därifrån. Hennes man hade bråttom till en biograf, så han bad henne att berätta senare.

Väl inne på biografen började Barbara se sig omkring efter främlingen och började bli lite rädd. Barbara glömde sen bort hela händelsen, och det dröjde tre månader innan hon berättade om den för sin make. Inte förrän hon läste en UFO-artikel i Tribune Review. Hon säger att hon aldrig glömmer någonting och tror att när varelsen tittade på henne, måste han ha förträngt hennes minne av händelsen. När allt kom tillbaka, berättade hon för familjen och ringde mig. Jag frågade ut Barbara om detaljerna och hon tvekade aldrig. Samma natt gjordes en UFO-observation nära Century 3 Mall. Barbara är absolut övertygad om att hon sett en "ET" och att "se är att tro!" Fallet är fortfarande olöst.

Lokala nyhetsreportage.

På Labor Day den 1 september 2008, publicerade Pittsburgh Tribune Review en artikel angående vågen av UFO-observationer i omgivningen. Artikeln började med att diskutera den senaste utvecklingen och statistiken tillsammans med att intervjua James och Allison, vilka jag nämnt i denna artikel. Artikeln citerade astronaut Edgar Mitchell och diskuterade också mörkläggningen av Kecksburg 1965. Tribune Review har alltid varit en positiv supporter

av ufologi.

Den följande veckan var jag gäst hos PCNC TV tillsammans med Mike Pintac (som avslöjade 3 Mile Island-historien för många år sen). Det var också en mycket lyckad intervju. Efter TV- intervjun satt Mike och jag i 20 minuter och diskuterade UFO-fenomen. Jag var synnerligen imponerad av Mikes kunskap. Han sade att han intervjuat Edgar Mitchell för flera år sen. Generellt blev elva av de fjorton nyheterna och TV-berättelserna om Pennsylvania UFO Wave den här sommaren väl mottagna. Det är alltid uppmuntrande, när ett ledande media framställer UFO berättelser på ett rättvist och balanserat sätt.

Jag var också gäst på 105,9 DVE, den största radiostationen i Pittsburgh. Val, en av värdarna, sade att hon nyligen hade haft en observation. Jim, den andra värden, försökte belysa UFO:n och bortförande, men varje gång återförde jag konversationen till fakta. Under framträdandet i radio "X" show i Kentucky, blev jag åter förvånad över att värden aldrig skojade om, eller ens krävde, "on air", att man personligen skulle vara en 100 % troende.

I FULL FART. 1968

Det här var en friluftsdag för observation och en mängd av tidningsurklipp, stor mängd som jag har framför mig och att få fram det mest betydande av dessa observationer.

Kanske den mest fängslande observationen var den gjord av Angus Brooks, en av B.O.C.A:S Comet Flight. Herr Brooks egen rapport på ett korsformat föremål som svävade nära honom i Moinge Downs Dorset, och R.H.B. Winders kommentar på fallet omfattar januari-februari härstammade från REVIEW. Strax före midnatt, observerades ett päronformat föremål, med vit-grön färg, ljudlöst, hade raketfart och passerade en bil som var på väg mellan Edgmond och Crudginton nära Wellington. Föraren av bilen gick ut ur bilen för att titta på det omkring 15 sek tills det plötsligt försvann på natthimlen.

Nära Colchester förenade fotbollsarena sågs ett upplyst tallriksformat föremål följa ett flygplan. Tallriken var stjärnformad med en stråle av ljus komma ut från den i intervaller. När det nått planet, stannade det, sen rörde det sig med stor hastighet och försvann.

Bournemouth Evening Echo, Oktober 27.

Medan detta hände i Hog's Backområdet nära Godalming, Surrey, anmälde ett tidningsbud att han sett ett UFO sänka sig bakom en trädunge i närheten. Han beskrev det som ett oklart, grön-glödande cirkelföremål. Kort därefter blev ett vitt glänsande klot synligt. Han beskrev det andra föremålet som hade en storlek liknande en sol. Detta föremål svävade och syntes cirkla som sökande efter någonting på marken. Där fanns absolut inget ljud.

På kvällen var andra främmande ljus synliga i Hog's-backområdet. Ljuset beskrevs som liknande en platt triangel. Det rörde sig sakta och observerades i 10-15 sek. Styrkan av ljuset på föremålet beskrevs som "100 ggr starkare än en starkaste stjärna och orangefärgad.

Surrey Advertiser, oktober 28.

Kl 20,30 på kvällen syntes 2 ljus flygande med hög fart över Letchworth, norra Hertfordshire. De var oberoende av varandra, ljudlösa, och även distans mellan dem. Ett tredje föremål kastades ut från ett av UFO:na och fortsatte i motsatt riktning. Flammor liknande ett Jet-plan eller raket kom från bakre delen av föremålet.

Hertfordshire Express, Hitchin, November 2.

ANDRA OBSERVATIONEN AV OKEHAMPTON POLISMAN.

Poliskonstapel Willey, en medlem av polispatrullens bilstab som förföljde de berömda flygande korsen i Okehampton 2 dagar tidigare, vittnade i rapporterna om samma eller liknande kl 02,05 på morgonen. Föremålet sågs att vara i samma område som det hade varit på den första observationen. Föremålet dök ner som om det planerade en landning och slutligen försvann på samma plats som det hade setts tidigare försvinna. Den här gången varade den aktuella observationen endast några sekunder.

Exeter Express, Okt 26.

Liverpoolpolis sände ut en speciell grupp efter att föremålen rapporterats komma fallande från skyn. Undersökarna lyckades inte upptäcka någon ledtråd så det var fortfarande ett mysterium, kort efter kl 23,30, när en bilförare, herr Peter Murphy, talade om för polisen att medan han körde längs Croxteth Hall Lane att han hade sett ett svart, skinande föremål blixtra tvärs över hans vindruta omkring 22,25 på kvällen. Föremålet hade försvunnit in i ett närliggande fält. Fältet var undersökt utan resultat.

Sedan undersökningen var gjord, sågs ett föremål i skyn i närheten. Det beskrevs som storleken av en mycket stor tallrik, Formad liksom en stjärna med ett mycket starkt blåaktigt- vitt ljus. Det bedömdes att föremålet svävade på en höjd av 100 meter. Sen föll det och försvann. En undersökning gjordes av området, men ingenting blev funnet. En kort tid senare, visade sig att samma föremål var sett över East Lancashire väg. Det förflyttade sig väldigt fort från observatören, den försvann sedan.

Liverpool Echo, okt 27.

Ett annat flygande kors var sett över Ipswich i tidiga morgontimmen vid 4,30. Margareta Ward vaknade och såg ett ljust stjärnliknande föremål i skyn. Det var mycket lågt och hon kunde se mellan punkterna av ljus saker som liknade antenner. Föremålet rörde sig upp och ner och gradvis rörde det sig bortåt ur synhåll.
IPWICH EVENING STAR 27 okt.

Guernsey på kanalöarna besöktes av 2 lysande triangelformade föremål kl.04.00.

Jersey Evening post, 26 okt.

Ett stort tallriksformat föremål var sett omkring kl.19.00 nära Goldthorpe South Yorkshire. Det var upplyst på sidorna och var orangefärgat.

South Yorkshire Time, 28 okt.

Ett annat korsformat föremål var observerat i Cirencester - området kl.22.30.

Wiltshire och Gloucestershire Standard, 3 nov.

I gryningen, en hemmafru i Enfield Middlesex, såg ett skarpt ljus vilket visade sig i väster och gradvis blev större. Sedan började det att minska i storlek och växte in i ett litet svart föremål med 2 ljus och 2 utstående delar. Efter en stund ändrade det riktning tvärsöver till syd och försvann.

London Evening News, 26 okt.

HOPSAMLADE HÖSTRAPPORTER FRÅN ENGLAND 1968.

Det var en dramatisk observation av långtradarföraren Carl Farlow, som körde längs vägen Salisbury - Bournemouth i Ibsley sent en natt. Charles Bowen talade om det här fallet i november/december av Review. Kl. 23.30 ett cigarrformat föremål omkring 4 meter långt, med en vit kupa under landade på vägen framför honom. Herr Farlow sade att vid samma tid en Jaguarbil var på väg i motsatt riktning. Ljuset på båda bilarna slocknade och båda fordonen stannade fastän dieselmotorn på skåpbilen fortsatte att gå.

Efter omkring 2 minuter Ufo:t, vilket visade grönt ljus, började det lyfta igen och flög vidare österut. Ljuset på båda bilarna började lysa igen. (*Southern Evening Echo* .nov 6.) Här har vi fått bekräftelse av paralyserande effekt av den främmande kraften på det elektriska systemet på fordon som kommer i nära kontakt med dem.

Andra incidenter omfattar en skåpbilsförare och ett UFO var rapporterat i Staffordshire Advertiser den 7 nov. Dagen för händelsen är inte bekant, men det inträffade med Dave Stotter, som var åkande längs motorvägen M6 från Darwen, Lancashire, till London. Dave Stotter hade nått Holmes kapell och vände när han förstod att "En sak var ovanför honom ". "Saken" var en svart cirkel med rödblåa flammor från yttre skarpa kanter. Den främre kanten var en samling av ljus. Ett stort tefat svävade över huvudet när Stotter stannade vid sidan för att få en bättre sikt på det, det ändrade riktning och svängde norrut efter motorvägen. Vid det här tillfället där vi sades att vara stördes skåpbilens elektriska system.

Varför UFO skulle ha speciellt intresse för fordon är ingen medveten om, men intresset är otvivelaktigt — för den 6 nov. kl. 18.15 sågs ett glödande pulserande föremål som följde en bil i åtskilliga km. i utkanten av Burnley. Eventuellt var det diskus-liknande föremålet tillsammans med andra likformiga föremål och de 2 föremålen åkte framför bilen tills föraren nalkades sitt hem och kallade ut sin fru, som också såg de 2 föremålen. På en punkt, föraren av bilen stängde av sin motor och öppnade fönstret, men han kunde inte höra ett ljud från det främmande föremålet eller kunde han inte urskilja någon färg, då han är färgblind.

(*Halifax courier och Guardian*, nov 7.)

Omkring 20,55, samma dag var ett ljusföremål likt en förvirrad Mercedes med tre gaffelspetsiga emblem sedda av två män nära Reading, Berkshire. När föremålet var nästan över huvudet, verkade någonting att droppa från det och brann upp. (*Reading evening post 7 nov*)

Ett annat av de mystiska gula ljusen var sedda svävande över Bradford omkring kl 04,00. Efter 5 sek, verkade det att börja skälva och avtog i storlek och sedan försvann.

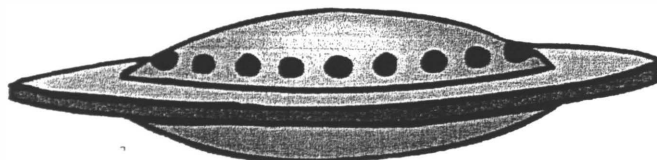
På kvällen sågs ett fladdrande föremål liksom en stjärna över Bramley—området av Leeds. Kompassriktningen som var taget på föremålet visade sig sydväst. När det plötsligt vek av mot norr började nålen på kompassen snurra våldsamt bakåt och framåt. (*Yorkshire Evening Post 7 nov*).

Här är en annan demonstration av mäktig dragningskrafteffekt. Det är ansträngande för UFO:t. Det kunde vara intressant att veta huruvida några av vår UFO-kontroll ägare i området hade ett alarm som skulle sammanfalla med den här observationen.

100-tals åskådare på Wigans Springfield Park Fotbollsarena tog sina ögon från strålkastarbelysningen för att se en massiv gyllene stråle av ljus sväva ovanför huvudet i 6 minuter, sågs försvinna ljudlöst. (*Bolton Evening News 7 nov*).

Matchen blev klart synlig av att få ha haft oväntat stöd.

Kl 04,30 vaknade Fred Bissell av ett skarpt ljus som sken in genom fönstret i sitt hem i Walton nära Clacton—on—Sea. Han tittade ut och såg ett föremål som starkt påminde om en soptunna svävande över Walton Pier. Föremålet svävade framåt och bakåt, med ett starkt ljus lysande ned från det. Inget ljud kunde höras från föremålet, vilket plötsligt sköt iväg i otrolig fart mot Harwich. Vände sig på sidan och liknade en cigarr. Den återvände igen och svävade över piren före starten sydvart. 2 polisofficerare vid Clacton rapporterade att de sett ett orange ljus ungefär samtidigt. Beskrivningen av detta UFO överensstämmer nära med den upplysningen de fick från 4 seglare från Clacton ungefär vid samma tid den 12 sept. (*East Essex Gazette 10 nov9*).

Samtidigt som herr Bissells observation, vaknade fru Mabel Allen upp i sitt hem i Wirral, Chesire av ett förfärligt dånande ljud. Hon tittade ut och såg ett jätteligt ljus stillastående i skyn och högt upp. Likt ett suddigt kors. Hon väckte sin man som hämtade sin kikare och de observerade föremålet i 5-10 minuter. Genom kikaren visade sig föremålet vara tallriksformat med ljus runtomkring. Fru Allen beskrev det som "enormt". Föremålet steg snabbt högre och försvann, och ljudet dog bort. (*Liverpool Echo*, 7 nov).

November 9.

Den sista rapporten för den här perioden av intensiv aktivitet är från en observation kl 5,30 på morgonen över Great Billing North Hamptonshire. Det bländande ljuset från föremålet var i formen av ett kors och bytte färg från skarpt vitt till orangerött. Det var sett farande mycket fort, sen mycket sakta och till slut stanna. Alltsomallt, föremålet var observerat i 10 minuter. (*Northants Evening Telegraph* 10 nov).

Sammanfattning, det mesta som kan bli sagt om denna "våg" är det folk som före detta såg saker i skyn liknande något de aldrig sett förut. Vi är inte närmare lösningen av UFO-mysteriet, men till slut kan vi peka på ett tilltagande antal av människor, många av dem skolade observanter med vittnesbörd av bergens inflytande.

Stonehenge byggdes med hävstång

Stonehenge - den urgamla och gåtfulla formationen av jättelika stenblock i södra England, förbryllar fortfarande. Hur kunde man lyfta stenbumlingar på 60 ton för 4 000 år sen?

Nu har amatörhistorikern Cliff Osenton visat på en möjlig teknik tillsammans med sin 4-årige son.

Sonen fick lyfta familjens Ford Escort med en träplanka och några kilar. Det är hävstångsprincipen som gäller, då som nu, menar Cliff Osenton som får stöd av arkeologer: Stonehenges bastanta klippblock baxades upp av en handfull människor och några brädor.

Pilot nära skjuta UFO?

● I maj 1957 var en amerikansk pilot bara sekunder från att avfyra raketer mot ett UFO. Det visar dokument från de brittiska så kallade UFO-arkiven, som har offentliggjorts. Piloten blev beordrad att hålla tyst om vad han varit med om. UFO-experten David Clarke menar att det som piloten såg, och som även syntes på radarskärmar, kan ha varit ett topphemligt amerikanskt spionflygplan. Mer info på National Archives hemsida: www.nationalarchives.gov.uk

VILKA ÄR HUMANOIDERNA????

Många människor säger sig ha träffat medlemmar ur UFO-besättningar, men berättelser om humanoiders beteenden är märkligt inkonsekventa.

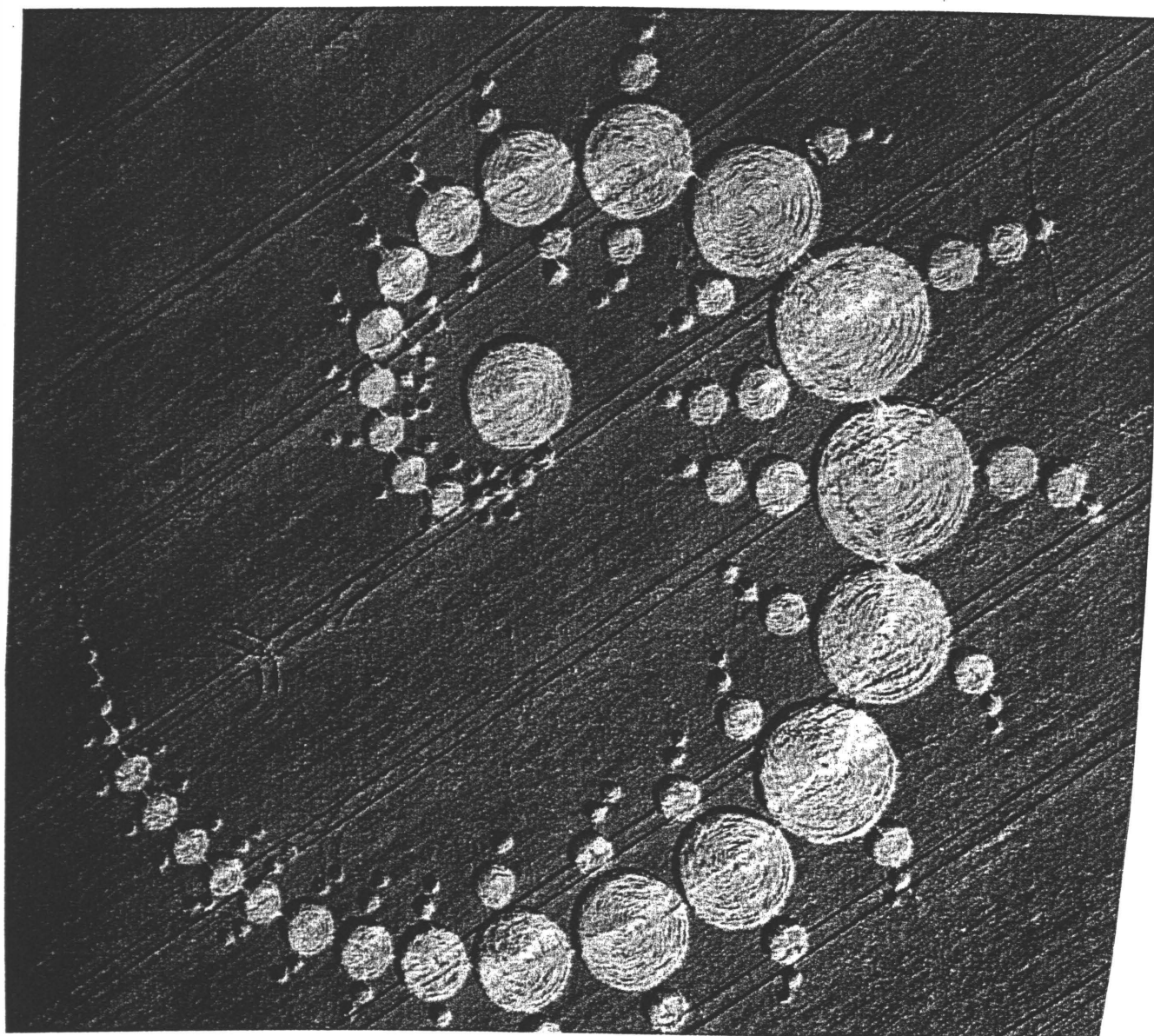
Den amerikanske flygaren Kenneth Arnolds observation av nio egendomliga flygmaskiner i Washington i USA 1947 markerade inledningen till den moderna publiciteten kring de "Flygande tefaten" eller UFO-fenomenet. De många rapporterna om föremålets ultrahöga hastigheter och makalösa manöverförmåga ledde oundvikligen till spekulationer bland observatörer, journalister och folk i allmänhet, att vad det rörde sig om var utomjordiska besökares kränkningar av vårt luftrum. Och eftersom dessa föremål tycktes antyda en överlägsen teknologi behärskad till fullo, blev frågan: behärskad av vem—eller av vad?

Det gick inte att få fram några snabba svar på de frågorna, för även om fenomenet var så ihärdigt att USA:s flygvapen tillsatte en utredning, Project Blue Book, föreföll myndigheterna inte särskilt intresserade av svaren. 1952 fanns en mängd redogörelser för observationer och till och med landningar arkiverade hos de projektansvariga, men i sin bok *The report on UFO:s* påstår chefen för Blue Book, kapten Edward Ruppelt, att han var överlupen med rapporter om landningar och att hans team nogsamt underlät att granska dem.

Men det finns alltid andra, vars förkänslor av underverk övervinner den offentliga omedgörligheten. Grupper av outtröttligt frågvisa, civila forskare slöt sig samman och började, inom ramen för sina knappa resurser, samla in och registrera information från hela världen. Bland dessa personer fanns Aime` Michel och Jacques Valle`e (Vallee` bor och arbetar numera i USA), Coral och Jim Lorenzen och deras Aerial Phenomena Research Organisation (APRO) i Arizona, Len Stringfield i OHIO, major Donald Keyhoses National Investigations Committee on Aerial Phenomena (NICAP) i Washington D.C. (som i likhet med Ruppelt till en början inte var särskilt förtjust i landningsrapporterna) och, i England, meningsfränder till *Flying Saucer Review*.

Av den imponerande samling bevis som dessa veteraner och andra skrapat ihop framgår nu klart att det föreligger en del konstigheter inom själva UFO-fenomenet—nämligen beträffande UFO—

besättningarna. "Piloternas" former, storlekar, utseenden och beteenden är, enligt många vittnen, utomordentligt säregna. Ur alla tusentals inrapporterade observationer framträder ingen samstämmig bild av deras väsen eller avsikter. Deras handlingar tycks sällan vara kopplade till någon organiserad övervakning av vår planet. Ibland har också dessa främmande varelser, enligt vissa rapporter, påträffats utan den synliga närvaron av något UFO.

Mellan 1947 och 1952,då verkligheten bakom UFO:n och deras besättningar ofta var föremål för livliga diskussioner,uppgavs *hominida* (människolika) varelser redan ha varit synliga i skilda delar av världen.

Vid Bauru',t.ex,i delstaten Sao Paulo i Brasilien den 23 juli 1947 ----- mindre än en månad efter Kenneth Arnolds upplevelse i närheten av Mount Rainier --såg lantmätare Jose` Higgins och flera av hans arbetskamrater en stor,metallisk skiva sänka sig ner och landa på krokiga ben.

Medans hans kolleger flydde stod Higgins kvar och fann sig snart öga mot öga med tre varelser,alla omkring 2 meter långa,iklädda genomskinliga overaller och varsin metallåda på ryggen. En varelse riktade ett rör mot honom och rörde sig som för att gripa honom. Men Higgins slingrade sig undan varelsen och märkte att den var rädd för att följa efter honom ut i solskenet.

Varelserna hade stora,skalliga huvuden,stora,runda ögon,varken ögonbryn eller skägg och långa ben. De hoppade och skuttade omkring och plockade upp stora stenblock,som de bollade med. De gjorde också hål i marken,kanske för att visa på vad som skulle ha kunnat vara planeternas läge runt solen,och pekade på det sjunde hålet från mitten -- skulle den sjunde " planeten " kunna vara Uranus? Varelserna återvände sedan till sin farkost,som lyfte med ett kraftigt vinande och försvann. Higgins berättelse fanns sedan att läsa i två brasilianska tidningar.

3 veckor senare,långt bort i nordöstra Italien,var enn professor Johannis ute och promenerade i bergen i närheten av Villa Santini, Carni,i provinsen Friuli. Plötsligt såg han en röd,metallisk skiva i en klippskrev och gick ut ur skogen för att titta på den. Då upptäckte han att 2 dvärgliknande varelser följde efter honom. De rörde sig framåt med små kliv,utan att röra huvudena och med händerna alldeles stilla utefter sidorna. När de kom närmare svek Johannis krafter honom; han kände sig förlamad.

De små varelserna -- knappt en meter långa -- var klädda i genomskinliga,blå overaller med röda kragar och bälten. Professorn kunde inte urskilja något hår,men beskrev deras ansiktsfärg som "jordgrön". Han lade också märke till deras raka näsor,smala munnar som öppnades och slöts som fiskmunnar,och deras stora, utstående ögon.

Johannis säger att han impulsivt började skrika åt dem och fäkta med sin vandringsstav, och att en av varelserna då rörde vid sitt bälte, som gav ifrån sig en rökpuff. Staven flög ur Johannis hand och han själv slogs till marken. En varelse plockade upp staven och de båda återvände sedan till skivan, som snart sköt upp, svävade en kort stund ovanför den panikslagna professorn för att med ens tyckas krympa och försvinna.

Den 19 aug. 1949, i Death Vally, Kalifornien, såg 2 prospektorer tydligt ett tefatsformat föremål kraschlanda och 2 små varelser som kravlade sig ur det. Prospektorerna satte genast efter varelserna och jagade dem tills de uppslukades av sanddynerna. När de 2 männen återvände till sin lokal hade tefatet försvunnit.

Wilfredo Arevalo, en argentinsk ranchägare, såg den 18 mars 1950 hur en "aluminiumskiva" landade, medan en annan svävade ovanför den. Det landade föremålet omgavs av en blågrön ånga och i dess mitt fanns en genomskinlig kabin, i vilken Arevalo såg "4 långa, välbyggda män klädda i cellofanliknande dräkter". De riktade en ljusstråle mot ranchägaren och skivan började lysa i klarare blått, flammor slog ut från underdelen och den lyfte från marken. De 2 föremålen försvann snabbt mot den Chilenska gränsen.

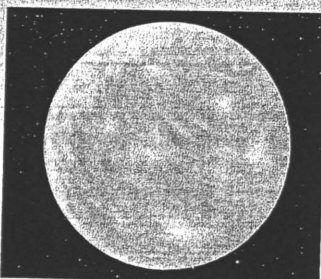
Medan sådana rapporter tycktes utlova intressant stoff för vidare undersökning, verkade de inte tyda på något hot om främmande ("för mig till er ledare") och invasioner. Den offentliga motviljan mot att överhuvudtaget befatta sig med landningsrapporter kom sig kanske helt enkelt av en rädsla för att översvämmas av vansinniga historier om "små gröna män" vilka snart blev ett vanligt ämne för nedsättande artiklar i massmedia. Allvarligt syftande forskare myntade till slut namnet humanoider.

Ur boken UFO-fenomenens ursprung.

Tecken på liv i Vintergatan

Det finns en planet i vår galax - utanför vårt solsystem - som skulle kunna hysa liv. Planeten är sex gånger så stor som Jupiter och ligger i Jungfrun, 60 lju-

Foto: IBL

Det kan finnas liv på andra planeter utanför vårt solsystem.

sår bort. Temperaturen är cirka 80 grader - samma som hett kaffe - vilket innebär att det kan finnas vatten, och därmed förutsättning för liv.

19 FBI: Det störtade 3 "tefat" i USA!!!

LONDON. Här är beviset som får ufo-jägare att gå i spinn. Ett FBI-dokument tycks bekräfta att flygande tefat faktiskt störtade i Roswell.

FBI har gjort tusentals gamla dokument tillgängliga för allmänheten på internet, skriver Daily Mail. Bland dem finns ett meddelande från 1950 som väckt intresse bland ufo-entusiaster över hela världen.

En ansvarig agent i Washington, Guy Hottel, tycks bekräfta för FBI:s högsta chef att tre flygande tefat hittats i New Mexico och att kropparna av nio utomjordiska varelser fanns i de störtade rymdfarkosterna.

Tre kroppar

Promemorian har ämnesraden "Flygande tefat" och Hottel avslöjar att en utredare inom flygvapnet försett en specialagent inom FBI med uppgifterna. Namnen på både utredaren och specialagenten har i det offentliggjorda dokumentet censurerats.

"De var ungefär 15 meter i diameter. I varje fanns tre kroppar av mänsklig form men bara 90 centimeter långa, klädda i fint metalliskt tyg. Varje kropp var lindad på ett sätt som påminner om specialdräkterna som används av höghastighetspiloter eller testflygare", skriver Hottel om farkosterna.

Tystades ned

Uppgifterna tycks bekräfta den så kallade Roswell-incidenten där flygande tefat ska ha störtat utanför Roswell, New Mexico, sommaren 1947 och som ufo-entusiaster hävdar att den amerikanska regeringen sedan dess försökt tysta ner.

Det nämns inget om vad som ska ha hänt med de påstådda rymdvarselerna, men uppgifterna i FBI-dokumentet lär väcka liv i teorin om att kropparna obducerades på den närliggande militärbasen.

Torbjörn Ek

torbjorn.ek@aftonbladet.se

DOKUMENT BEKRÄFTAR I gamla handlingar från FBI står det att tre tefat störtade i New Mexico.

Ufo var komplott av Josef Stalin

■ Det var inte rymdvarsel som kraschade i den amerikanska staden Roswell 1947.

En ny bok avslöjar "sanningen" som gör ufo-fantaster över hela världen besvikna, skriver Telegraph.

Det var i själva verket en komplott av den sovjetiske diktatorn Josef Stalin, utförd med hjälp av den ökände tyske nazistläkaren Josef "Dödsängeln" Mengele, som är känd för ohyggliga experiment på människor.

Stalin ska ha velat skapa panik i USA. Därför lät han en en tefatsliknande farkost stört i Roswell.

För att öka trovärdigheten att det var rymdvarsel fick Mengele avla fram en besättning av "groteska", barn-likna piloter, hävdar författaren till boken "Area 51". (TT)

Det var inte aliens som störtade i Roswell, enligt en ny bok. Foto: AP

Nogrann anvisning

– Kommer du på min födelsedagsfest på fredag?

– Klart jag gör. Hur var adressen nu igen?

– Jag bor på Stjärnvägen 12. Ring bara på dörrklockan med armbågen när du kommer.

– Med armbågen?

Varför det?

– Du kommer väl inte tomhänt?

Jordliknande planeter kan följa gasjättar

ASTRONOMI Planeter som liknar jorden kan mycket väl uppstå i samma bana som gigantiska planeter av typ Jupiter. Det visar nya datorsimuleringar, som gjorts av en rad forskare med Wladimir Lyra och Anders Johansen i spetsen.

Enligt deras beräkningar samlas den materia som blir över efter en jätteplanets tillkomst efter relativt kort tid i de båda Lagrangepunkterna i planetens bana. I helt speciella fall bildas två planeter, som har dubbelt så stor massa som jorden, i var och en av de båda punkterna. Sedan 1995 har man upptäckt över 300 exoplaneter, varav flera är jättar. Följer det även här med mindre planeter, är det principiellt möjligt att avslöja deras närvaro genom att mäta deras tyngdkraftspåverkan på jätteplaneten.

Summer

Enorma vita hundliknande varelser har setts stryka omkring i Marley Woods.

Av Ted Phillips.

Ett enormt djur smyger i Marley Woods och det är inte ännu en skröna om ett stort kreatur. Vi har hår, spår, fotografier, en landning och en högst intressant serie av händelser.

2004 hade en vän till en av ägarna till egendomen en upplevelse typisk för Marley Woods. En erfaren skogsman och en journalist som skrivit många artiklar för friluftsmagasin och är väl förtrogen med friluftsliv, relaterade motvilligt detaljer ur följande händelse för sin vän.

Journalisten hade gått ut ur en gammal koja för en rökpaus. Luften ute var kall och en aning dimmig. Plötsligt såg han ett enormt hundliknande djur som närmade sig kojans. Det dök upp helt ur dimman och journalisten beskrev det som om den tog hopp och skutt längs stigen.

Djuret stannade mindre än 12 m bort och vände på huvudet och stirrade på journalisten i flera sekunder. Denne uppskattade djurets vikt till mer än 150 kg. Sen gick det sakta nerför kullen och försvann i dimman. Vittnet hade ingen svårighet att uppfatta djurets särdrag i ljuset från en utomhuslampa bakom honom.

Två Stora Vita "Hundar."

Fyra år senare när en bonde tittade till sin stuga, såg han två "mycket stora" vita "hundar" som gick tvärsöver fältet. Djuren hade extremt långt vitt hår som slängde fram och tillbaka när de gick. Ranchägaren, en erfaren jägare i USA, Canada och Alaska, uppskattade deras vikt till åtminstone 150 kg styck. Ranchägaren grep sitt gevär och sköt ett av djuren och "färgade det rött" med första skottet. Det konstiga var att "hundarna" inte reagerade på ljudet från geväret eller till verkan av kulan. De två djuren fortsatte att gå in i skogen och försvann ur sikte. Ranchägaren gick genast tillbaka till platsen, där han skjutit dem, men han kunde inte hitta några spår av blod. Nästa dag såg två personer från en närliggande ranch, hur två enorma hundar gick ca 200 m bort. Inget djur visade någon indikation på skada av gevärsskott, hälta eller någon blodfläck. Tre dagar senare hittade en annan ranchägare tussar med långt, vitt hår på ett taggtrådsstaket och mer på ett stängsel ca 180 m bort. Det första hårfyndet hittades ungefär 900 m från den första platsen. Under de följande nio dagarna hittades mer vitt hår på sex platser. Jag tog tillvara allt hår som hittats på dessa platser. Det mest uppseendeväckande fyndet gjordes i ett oländigt område med

grova träd och djupa sänkor, där jag hittade en stor tuss av det vita håret med strån som mätte 40 cm i längd. Omkring en vecka senare gjorde ett vittne med utmärkt rykte en intressant upptäckt av ett stort vitt djur. Den här mannen kunde inte ha blivit influerad av de tidigare händelserna, ty det var bara ranchägarna och jag som kände till dem. När vittnet körde till jobbet tidigt på morgonen, såg han en 200 kilos hund som stod ute på en åker. Han stannade och såg att den stod upp på två ben och började gå iväg. Vittnet for snabbt iväg och lämnade efter sig en skur av grus med bakdäcken. Vittnet sade att djuret var lika stort som en stor björn och helt vitt.

14 Stora Spår Funna

Tidigt 2009 hittade man 14 stora spår i norra Marleyområdet. Spåren visade fyra tår med stora klor och en stor trampdyna fram. Spåren var ca 13 cm breda och 18 cm långa. Djuret var mycket tungt och lämnade ca 4 cm djupa spår. Liknande spår hittades i en gytjig avloppsdamm. Flera liknande hårtussar hittades i samma område. Avtryck gjordes av de tydligaste spåren. Inga spår har hittats som kan jämföras med någon sorts djur, av de experter som arbetade med oss under dessa händelser. Hårtussar skickades till ett större laboratorium, men ingenting hittades som kunde jämföras.

Flera veckor senare såg ett par som spårade hjort i närheten av spåren ett riktigt stort, vitt djur. De tog två digitala bilder av det. Djuret låg på kanten av ett grovt träd, när den första bilen togs. När de började närma sig, reste djuret på sig. Den andra bilden togs, när djuret försvann in i skogen. Vittnena var drygt 200 m från träden och bilderna är helt klara. Den första bilden visar "hunden" liggande i högt gräs med huvudet bortvänt. Den har en massiv, klumpig kropp med tjocka ben. Man kan inte se någon svans. Djurets hals och huvud verkar vara alltför långa och smala för dess kropp. Senare satt ett par på terrassen och såg hur två vita djur gick upp från åkrarna i norr. Varelsena stannade vid ett öst-västligt stängsel ca 130 m från vittnena. När mannen reste sig och sköt tillbaka sin stol, tittade båda djuren direkt på människorna på terrassen. Mannen påstod att han aldrig hade sett liknande ansikten på ett djur tidigare.

Djur och människor stirrade på varandra i åtskilliga sekunder, innan en av hundarna på gården rusade mot de två djuren. Hunden stannade ca 6 m från stängslet och föll till marken. De två varelsena började gå sakta och visade just ingen rädsla vid åsynen av hunden. Djuren försvann slutligen på fälten norrut.

Ovanliga Ansikten

Observatörerna beskrev dem som stora och helt vita till färgen och med massiva kroppar. Vittnena sade att varelsernas ansikten hade mycket olika utseende mot någon hund eller djur de hittills hade sett. Det var många observationer av de ovanliga djuren till den 30 Augusti 2009, då en ranchägare på ett terränggående fordon körde fram till en av de stora "killarna". Varelsen låg ned men reste sig när fordonet dök upp. Fyrhjulingen stannade och ranchägaren och djuret stirrade på varandra flera sekunder, innan varelsen vände och sakta gick därifrån. Rapporterna om detta intressanta djur slutade den dagen.

Sista Två Händelserna 2010

Två veckor före slutet av året ägde en landning rum. Två vänner var ute och campade. När de höll på att göra upp eld, upptäckte en av dem ett ljust objekt västerut på himlen. Det verkade inte röra sig, så de antog att det var en ljus planet. De satt vid elden och tittade österut, när de hörde ett lågt surrande ljud bakom sig. De vände sig om och fick se ett glänsande föremål på marken nära toppen av berget till vänster. De kunde se de tjocka träden bakom det och fältet mellan platsen där de stod och objektet. En glödande ring av starkt gult ljus lyste på marken runt objektet. Strålar av ljus verkade komma ut ur den övre delen av det cirkelformade föremålet. Strålarna rörde sig sakta från objektet tills de nådde en punkt 15 till 20 grader över horisonten. Varje gång föll strålarna tillbaka in i objektet. Vittnena övervägde att försöka komma närmare, men beslöt att det ovanliga utseendet av uppenbarelsen motsade detta. Efter nästan en timme försvann den gula ringen och objektet lämnade marken vertikalt. Det försvann upp i luften på sekunder utan ljud. En utförlig undersökning av landningsplatsen visade inte upp några fysiska bevis.

Mindre än en vecka senare var fyra av oss i ett oroligt område ca 600 m från den tidigare landningen, när vi noterade snabba ljusglimtar i sydöst. Området var nästan runt och aktiviteten ökade. Vi kunde se svaga fläckar av grått som rörde sig runt med en jämn, glidande rörelse. Vi såg två av de gråa fläckarna röra sig den ena efter den andra. Plötsligt gjorde de en mycket snäv vändning och blev upplysta av ett strålände gult ljus. Medan de gled längs en horisontell bana, vände de sig plötsligt vertikalt och försvann. Tre vita objekt rörde sig mellan träden mycket nära marken under det att ljusblixtarna fortsatte. Efter flera minuter verkade de blinkande ljusen röra sig i cirkel tills hela uppenbarelsen var borta, likt slutaren på en kamera.

Djurstympning

Det mystiska fallet med det försvunna implantatet

Av K. W. Storch

Den 7 Februari 2009 bad Kevin Barry på Motion Pictures mig att undersöka ett fall med en ko-stympning nära Springfield, Missouri. Hans företag filmade TV-showen *UFO Hunters* och jag blev ombedd att bedöma, om en ko-stympning som rapporterats i oktober 2008 var ett befogat fall, innan företaget kostade på sig att skicka dit ett filmteam.

Jag fick namn och adress till ranchägaren som var inblandad i fallet.

Filmbolaget lovade att täcka mina utgifter för en dag. Jag räknade med att tillbringa ca fyra till sex timmar på vägen, några få timmar på ranchen och vara hemma samma kväll. Kevin höll med om att det skulle vara en god ide för min forskningspartner, Bob, att följa med mig.

Den 9 februari kl 3:30 på morgonen lämnade Bob och jag Salina, Oklahoma.

Jag körde min lastbil och vi hade utrustningen för brottsutredning med oss.

Denna inkluderade, bland många andra saker, kameror, plastpåsar, kirurghandskar, en GPS och en metalldetektor.

Vi kom fram till Seymourområdet ca 7:30 på morgonen. Väderprognosen varnade för hård storm i området och temperaturen var när vi kom 15 grader.

Vi stannade och åt frukost i Seymour och servitrisen gav oss den exakta vägen till ranchen. När vi kom fram, möttes vi av ranchägarens fru. Kevin hade gjort de nödvändiga telefonsamtalen för att avisera vår ankomst, så hon och hennes man hade väntat oss. Hon berättade att Galen, hennes man, höll på att hugga ved och att vi kunde gå genom kreatursgatan och följa traktorspåren till skogen på baksidan, där vi skulle hitta honom.

Inget Ljud i Betesmarken

Bob och jag hade gått ca 100 m när vi märkte att vi inte hörde någon motorsåg eller andra ljud från skogen. Medan vi försökte lista ut åt vilket håll vi skulle gå, såg vi en traktor komma upp från betesmarken. Den var ca 200 - 300 m bort och när den kom närmare kunde jag se att ranchägaren var upprörd.

Jag tittade bakåt för att se om vi hade stängt för kreatursgatan. Jag växte upp på en farm och vet att ingenting kan reta upp en farmare mer än om någon lämnat grinden öppen. Vi hade stängt grinden bakom oss. När Galen kom närmare, räckte jag fram handen och presenterade oss. Galen brydde sig inte om min hand men han sade till oss, "De gemena knölarna har slagit till igen i natt!" Bob och jag tittade på varandra och jag frågade Galen, "Vem har slagit till och vad har de gjort?"

Galen förklarade att han hade gått upp ca 4:30 på morgonen för att såga ved

innan den förutspådda stormen skulle komma.

Han var på väg mot skogen, när han beslöt sig för att kolla sin hjord på 80 kreatur. Han berättade att när han passerat krönet på kullen, kunde han se att en av hans premierade kvigor låg ner och reducerade hans hjord till 79.

Galen fortsatte och talade om att när han kom närmare den fallna kvigan, såg han att den hade blivit stympad, på samma sätt som flera i hans hjord blivit tidigare.

Bob och jag var mållösa. Galen bad oss gå upp i traktorn, så han kunde köra oss till det fallna djuret. Jag bad honom först, att ta oss tillbaka till min lastbil så att vi kunde hämta vår utrustning. Då gick Galen in i min bil och dirigerade oss till kon.

Jag måste ställa in bilen på fyrhjulsdrift, eftersom gräset var halt efter det senaste regnet. Färden tog oss ca 800 m in i betesmarken, ner genom en bäck och sen upp på sidan av en liten kulle.

Kon låg på sin högra sida. Bob började omedelbart att ta brottsplatsfoton av kon och omgivningarna.

Jag tog min metalldetektor. Efter att jag kalibrerat detektorn, började jag svepa med den runt kon. Galen berättade att när han hade utfodrat hjorden vid 10:30-tiden på kvällen fanns det höttappar utspridda över området.

Bob som stod på knä nära mulen på djuret, ropade åt mig att komma dit. Det fanns fortfarande hö i munnen på kon! Hon hade dött medan hon åt! Galen sade att djuret var värt ca 1000 dollar och det var meningen att hon skulle få en kalv på våren. Galen var helt klart skakad. Bob öppnade munnen på kon och tog flera bilder av höet på insidan.

Inget Tecken på Strid

Den enda skada på djuret som vi kunde hitta, var att dess högra öga och ändtarmen hade avlägsnats. Det fanns inget blod eller annat tecken på strid. Det verkade som kon bara dött och fallit omkull medan den åt. De enda märken som fanns på den lösa marken var kons och märkena efter resten av hjorden. Det fanns inga andra spår efter djur eller fordon. De andra 79 djuren stod ungefär 200 meter bort och stirrade på oss.

Jag började svepa över kadavret med metalldetektorn. Jag började med brösthålan och arbetade mig upp efter halsen mot djurets huvud. Galen och Bob stod på knä nära dess mun. Jag hade just börjat svepa detektorn över djurets hals när jag fick en träff. Bob tittade upp och frågade, "har du hittat någonting?" Jag svarade att jag inte visste. Jag backade och kalibrerade om detektorn. Den här speciella metalldetektorn har en programmerbar, inbyggd dator. Jag hade ställt in den på ädelmetaller, närmare bestämt guld och platina. Meningen är, att om du får en träff med detektorn, så kommer apparaten att upplysa om oddsen

om det är guld, silver eller platina.

Träffen jag just fått, visade på 90 % platina. Jag gick tillbaka till halsen på djuret, men detektorn gjorde inget utslag. När jag flyttade till djurets käkparti, fick jag återigen en träff. Läsaren visade åter på 90 % platina.

Bob och Galen stod nu och tittade på. Jag flyttade detektorn tillbaka till halsen och sen till käken. Ingenting! Jag flyttade till ändtarmshålet och området vid örat och jag fick en träff igen! "Vad tusan är detta?" frågade Galen.

Jakten på Implantat

Jag brydde mig inte om Galen, eftersom det som registrerades på detektorn började när den rördes ner mot käken och sen upp mot halsen på kon. Bob skrek till mig att föra tillbaka apparaten mot kons öra. Det var uppenbart, att vad vi än hade råkat stöta på - ett implantat? - försökte ta sig in i kvigans hals och sen i bröstområdet. Jag höll apparaten nära djurets ryggrad, där huvudet går över i halsen. Implantatet korsade inte metalldetektorns område, utan startade bakåt mot kons käke. Bob skrek åt mig att hålla implantatet där, till vi kommit på, vad vi skulle göra härnäst. Jag svarade "Hur?"

Galen hade dragit sig tillbaka från kvigan och frågade vad som hände. Vi brydde oss inte om honom. Bob sade, "Vet du vad, Ken, vi har en grej inuti det här djuret!" Bob vände sig till Galen och frågade om vi kunde ta med hela kadavret. Galen svarade, "Ja, för tusan!" och gick och gick för att hämta en släpvagn, som är en trailer med en vinsch just för att transportera liknande. Jag ringde Kevin för att meddela honom, vad vi hade snubblat över. Kevin uppmanade mig att inte göra någonting, innan han hade kommit dit med ett kamerateam. Bob och jag tittade på varandra. Vi visste båda, att väntan på ett kamerateam skulle vara ett misstag.

Vädret började bli kallare och vinden hade ökat. Jag hörde åska och såg regnbyar dra ihop sig västerut.

Kevin ringde tillbaka och sade att han kunde ha ett kamerateam där inom 24 timmar. Jag sade till honom att jag var rädd för att vi kunde riskera att förlora vad vi hade upptäckt. En hetsig diskussion började och till slut bestämdes att Bob och jag skulle gå och köpa ett 55-gallonsfat. Sedan skulle vi såga av djurets huvud med Galens motorsåg.

Detta var inte mitt första val, men eftersom jag jobbade för Motion Pictures och de betalade för allt så gav jag upp mina argument. Under tiden som vi lämnade betesmarken och kom till den närmaste staden (16 km bort) där vi kunde köpa ett 55-gallonsfat, öste himlen ut en blandning av regn och snöglopp. Vi lyckades köpa det vi behövde. Klockan var nu 4 på eftermiddagen och himlen var mörk.

Det var varning för tornado i området.

Bob och jag beslöt oss för att stanna och vänta ut stormen och sen återvända till

ranchen tidigt nästa morgon.

Någonting Extraordinärt

Under middagen den kvällen försökte Bob och jag att lista ut exakt vad vi hade råkat på med metalldetektorn. Vi visste att vi hade stött på någonting extraordinärt i det där djuret.

Vi räknade ut att om Galen hade fodrat sin hjord ca 10:30 på morgonen den 8 februari, och stigit upp ca 4:30 följande dag, kunde han ha avbrutit utfodringen av detta djur. Bob och jag visste från våra experiment med döda kroppar, att kvigan var i första stadiet till likstelhet, när vi dök upp på scenen.

Vi dubbelcheckade metalldetektorn, för att vara säkra på att den fungerade riktigt. Vi placerade ett silvermynt på gräsmattan vid vårt motell. Bingo!

Apparaten fungerade. Sen försökte vi med ett guldsmycke och åter registrerade apparaten precis som den skulle.

Bob och jag steg upp kl 3:30. Vädret var blött och kallt och under tiden vi for tillbaka till ranchen, hade regnet tilltagit. Vi korsade betesmarken med någon möda och kom fram till kon. Det första vi såg, var att kons inre organ hade blivit borttagna ned till livmodern med ett mycket snyggt, kirurgiskt snitt. Det fanns inga spår runt djuret utom våra. Galen var utom sig och Bob och jag var förstummade. Förövarna hade kommit tillbaka i en mycket otäck stormning och tagit djurets organ och av allt att döma också kalven som hon bar på. Jag svepte över kadavret med detektorn, men hittade ingenting.

Motion Pictures team anlände senare på dagen och tog en del filmer. Bob och jag måste åka därifrån, men det sista vi gjorde var att ta med djurets öra. Jag har det kvar ännu.

K.W.Storch är en pensionerad officer boende i Oklahoma. Han har arbetat som detektiv och terroristbekämpningsofficer och har varit fältundersökare för MUFON i Colorado.

Översatt från MUFON
av AG Söderlund

